

[Estrup]

har sagt. Men det, som SF har forsømt undervejs, er at forsøge at være konstruktiv. Man har fortrinsvis lagt paradeforslag frem, og fra Socialdemokratiets side har der såmænd overhovedet ikke været noget forslag før i dag, hvad fru Lilli Gyldenkilde jo altså også konstaterede.

Det, som sagen drejer sig om, er, at vi skal have løst et centralt arbejdsmarkedsproblem, og jeg tror i og for sig, at både SF og Socialdemokratiet har en ærlig vilje til også at gøre noget for de langtidsledige, men det karakteristiske for det, der har været gjort, indtil man i 1985 forsøgte sig med noget konstruktivt, var, at man havde lavet en arbejdstilbudsordning, som vi alle sammen havde kunnet konstatere ikke fungerede. Socialdemokratiet havde ikke haft nogen vilje til at ændre denne arbejdstilbudsordning, skønt alle, herunder fagbevægelsen, kunne se, at den ikke fungerede.

Det, vi gjorde i 1985, var at sige: hvad kan hjælpe de langtidsledige tilbage på arbejdsmarkedet? Det kan f.eks. uddannelse, og nu står man her og siger, at det har man hele tiden været enig i – selvfølgelig skal de arbejdsløse have uddannelse. Men der har ikke undervejs under udvalgsarbejdet eller på anden led været et forsøg på at gå ind i et konstruktivt arbejde; der har derimod været masser af skældsord i debatten, og de kom jo også her i dag, sådan som vi kender det.

Om fru Lilli Gyldenkildes udlægning af andre partiers motiver skal jeg ikke sige meget – den tror jeg taler for sig selv. Det, der sker nu, er, at vi udsætter lovens revision et år med den meget klare begrundelse, at vi ønsker en ordentlig gennemgang og en offentlig debat. Vi ønsker sikkerhed for, at også de organisationer på arbejdsmarkedet, som vil være positivt med i denne ordning, får mulighed for at gøre deres indflydelse gældende. Vi ønsker først og fremmest at være sikre på, at den konstruktion, vi nu får lavet, kan fungere.

Jeg synes, det ville have været interessant at se det forslag, Socialdemokratiet kommer med. Jeg havde gerne set det noget tidligere, når man nu er så sikker på, at man har den rette løsning; der har jo også for Socialdemokratiets vedkommende været 2 år at fremkomme med noget i, hvis man havde ønsket det.

Da vi i 1985 gennemførte loven om uddannelsesstilbud, sagde jeg ved tredjebehandlingen, at det var en forsøgslov. Det fik jeg mange barske udtalelser fra hr. Kaj Poulsen om, og der blev sagt, at det lå der nok ikke noget i osv. En forsøgslov er en lov, som man gennemfører på et væsentligt område vel vidende, at det ikke er sikkert, at ordningen fungerer, som man har ønsket det.

Vi konstaterer nu, at loven på nogle punkter ikke har fungeret, som vi ønskede det; der er specielt to punkter, som ikke har været tilfredsstillende: der er for få, der har søgt ordningen, og der har været administrative problemer med den – den er ikke fulgt godt nok op administrativt. Det ønsker vi at sikre at vi nu får hold på, og derfor ændrer vi loven, men tager os den nødvendige tid til det. Det synes jeg ikke der er noget mærkeligt i, og det synes jeg heller ikke at Folketinget burde have bekymringer over. Det ville være meget værre, hvis Folketinget ikke ændrede det, når noget af det, vi vedtager herinde, faktisk ikke fungerer. Der er måske af og til nogle, der er lidt for stædige til at holde fast på ting, som man ikke har hold på. Socialdemokratiet kan man måske ikke altid sige det om; jeg kan i hvert fald se, at man for ganske nylig har måttet ændre en realrentebeskatning, som man ikke havde helt hold på, så det er heller ikke helt ukendt for Socialdemokratiet.

Vi har altså haft nogle erfaringer, som på visse punkter er negative, på andre punkter er positive. Vi har set, at det for nogle, der har taget uddannelsesstilbudet, faktisk har ført til beskæftigelse, og vi har set, at en række langtidsledige har fået mulighed for at starte egen virksomhed og komme i gang på ny med noget meningsfyldt. Det synes jeg er godt, og det synes jeg man skal arbejde videre med, men jeg kan ikke på nogen måde se, at vi skulle haste dette igennem.

Der er gået relativt få måneder, siden undersøgelserne kom. Vi har nu i forbindelse med den aftale, der er truffet med regeringen, besluttet, at vi inden valgkampen, inden et eventuelt valg måtte blive udskrevet, nemlig i forbindelse med den åbningstale, som holdes i oktober, vil komme med en række retningslinjer for, hvordan vi i hvert fald fra radikal side og forhåbentlig i et samarbejde med regeringspartierne mener at denne ordning bør se ud.